

Οι ταξικοί και κοινωνικοί αγώνες συνεχίζονται, δεν καταστέλλονται, δεν αφομοιώνονται, δεν γίνονται ούτε εικόνα ούτε θέαμα

Σχεδόν πενήντα χρόνια η εξέγερση του Νοέμβρη, παρά τις μεθοδεύσεις του καθεστώτος και των μηχανισμών προπαγάνδας των μέσω μαζικής εξαπάτησης να μπει στο μουσείο σαν μια «εθνική επέτειος μιας ειρηνικής φοιτητικής αμφισβήτησης», παραμένει σημείο αναφοράς, το οποίο νοσηματοδοτείται από τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες για την ανατροπή των ταξικών συσχετισμών που αναπαράγουν την εκμετάλλευση, την ανεργία, τον ρατσισμό, και επιβάλλουν τη φτώχεια και τον πόλεμο.

Σαν σήμερα, δύο χρόνια πριν, απαγορεύτηκε η πορεία του Πολυτεχνείου. Κάθε προσπάθεια για συγκέντρωση και πορεία ενάντια στην αντεργατική και αντικοινωνική πολιτική της ακροδεξιάς κυβέρνησης της «νέας δημοκρατίας» αντιμετωπίστηκε με δεκάδες συλλήψεις, βασανιστήρια και διώξεις από τις ένστολες συμμορίες των μηχανισμών καταστολής.

Από το 2010 η άγρια καπιταλιστική αναδιάρθρωση εντείνεται σε καθεστώς έκτακτης ανάγκης. Η ακροδεξιά κυβέρνηση της «νέας δημοκρατίας» με πρόσχημα την πανδημία καταργεί εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα, απαγορεύει τη διαδήλωση, την απεργία, επιβάλλει τον πλήρη έλεγχο των σωματείων από το κράτος, εγκληματοποιεί τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες, ληλατεί τη φύση στο όνομα της... οικολογίας των ανεμογεννητριών και της τουριστικής και κτηματομεσιτικής... ανάπτυξης.

Κυβέρνηση και αφεντικά επιβάλλουν τη φτώχεια (αυτό που κάποιοι λένε ακρίβεια), καταστρέφουν τους δημόσιους χώρους μετατρέποντας σε εργοτάξια τις πλατείες, κόβοντας δεκάδες δέντρα. Μεθοδεύουν να ξεριζωθούν οι αντιστάσεις, η ιστορική συνέχεια στις γειτο-

νιές, στην Αθήνα και στις συνοικίες, στο όνομα της... ανάπτυξης, της βίαιης κερδοφορίας του κεφαλαίου. Οι μετανάστ(ρι)ες βασανίζονται, φυλακίζονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και δολοφονούνται. Οι φυλακές γίνονται κολαστήρια...

Με τον πόλεμο στην Ουκρανία και τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς, η ακροδεξιά κυβέρνηση και οι μηχανισμοί προπαγάνδας των media σπέρνουν τον τρόμο, για να συνεχίσει το κεφάλαιο την κερδοφορία του μέσα στην κρίση, επενδύοντας στην πολεμική βιομηχανία και τη μαύρη αγορά στην τροφή και την ενέργεια. Επιβάλλουν το δόγμα «νόμος και τάξη» για την ασυδοσία ντόπιων και ξένων αφεντικών με δολοφονικές επιθέσεις του κατασταλτικού μηχανισμού εις βάρος όσων βγαίνουν στους δρόμους, απεργούν, αντιστέκονται. Τα αφεντικά και το κράτος με το «διαίρει και βασίλευε» μεθοδεύουν συντεχνιακούς διαχωρισμούς στην εργατική τάξη, προωθούν ρατσιστικές, εθνικιστικές, σεξιστικές ιδεολογίες.

Η ακροδεξιά κυβέρνηση επιχειρεί την υπέρβαση της πολιτικής κρίσης με την άγρια καταστολή των εργατικών και κοινωνικών αγώνων, αλλά και την αναζήτηση διεξόδου στον εθνικισμό και στον πόλεμο. Η πολεμική εμπλοκή με το δικτατορικό στρατοκρατικό καθεστώς του τουρκικού κράτους μεθοδεύεται να γίνει το πιο άθλιο όπλο για την παραμονή μιας ακροδεξιάς κυβέρνησης στη διαχείριση της πολιτικής εξουσίας. Έτσι θα ενισχυθούν ακροδεξιές και φασιστικές ιδεολογίες συντελώντας στην ανάπτυξη υποκαταστάτων της ναζιστικής συμμορίας της χρυσής αυγής. Σε αυτές τις συνθήκες αφεντικά –τύπου μπερλουσκόνι– προβάλλονται από τα media τα οποία ελέγχουν σαν μεσσίες...

Εξάλλου, η ακροδεξιά κυβέρνηση εντείνει τη λουμπανοποίηση των υλικών και ηθικών εξαθλιωμένων με επιδόματα φιλανθρωπίας, αλλά και με την ιδεολογία «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια». Πίσω της –όπως πάντα– οι «νόμιμες» business as usual, (παιδο)βιαστές κομματάρχες και μέλη του κατασταλτικού μηχανισμού, αλλά και οι γιοι της coca cola.

Σήμερα, οι ταξικοί και κοινωνικοί αγώνες αποδεικνύουν ότι ο δρόμος για την ανατροπή αυτής της αντικοινωνικής και αντεργατικής πολιτικής είναι οι αγώνες των από τα κάτω, κόντρα στον εργοδοτικό-καθεστωτικό συνδικαλισμό που είναι οργανικά δεμένος με το κράτος και τα αφεντικά. Αντίθετα, με τα σωματεία βάσης, τις ακηδεμόνευτες εργατικές συλλογικότητες και τις αυτοοργανωμένες συνελεύσεις γειτονιάς ο αγώνας ακυρώνει στην πράξη τα όρια της «νομιμότητας» και της ανάθεσης στους μηχανισμούς που εξαρτώνται από τη χορηγία κράτους και αφεντικών.

Στον χώρο της ιδιωτικής εκπαίδευσης εντείνεται η εργοδοτική τρομοκρατία του εκβιασμού των εκατοντάδων απολύσεων στα ιδιωτικά σχολεία αλλά και της ανεργίας σε συνθήκες συμβάσεων ορισμένου χρόνου στα φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης, στα κέντρα ξένων γλωσσών και στα ΙΕΚ. Αφεντικά απαιτούν από τις εργαζόμενες και τους εργαζομένους να σπάσουν την αργία της 17ης του Νοέμβρη, να μην κατέβουν στην πορεία και να αποδεχτούν τον εξαναγκασμό σε «τηλεργασία», όπως μεθόδευσαν και στην απεργία στις 9 του Νοέμβρη στα φροντιστήρια. Καλούμε τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους να μη συναινέσουν, να μη σιωπήσουν. Χρειάζεται συλλογικά να δημιουργήσουμε εργασιακές συνθήκες αξιοπρέπειας και ταξικής αλληλεγγύης.

Την Πέμπτη στις 17 του Νοέμβρη το μάθημα δεν είναι ούτε σιωπή ούτε υποταγή.

Η ιστορική μνήμη, οι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες δεν είναι εικόνα, έχουν τίμημα, δεν είναι πουκάμισο αδειανό, όταν είναι στα χέρια εργαζομένων και ανέργων με ιστορική και ταξική συνείδηση, με διεθνιστική αλληλεγγύη.

Όλες/οι στην πορεία την Πέμπτη στις 17 του Νοέμβρη

Προσυγκέντρωση: Σταδίου, στο ύψος της Παλιάς Βουλής (άγαλμα Κολοκοτρώνη) στις 3.00 μ.μ.

Αντίσταση Αυτοοργάνωση Ταξική αλληλεγγύη
Όλα για όλες/ους, τίποτε για μας...

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ & ΑΝΕΡΓΩΝ

στην ιδιωτική εκπαίδευση

organidekp@riseup.net www.organidekp.wordpress.com

Συνέλευση: κάθε 2η Κυριακή του μήνα στις 7.00 μ.μ. στον χώρο των σωματείων βάσης (Ο. Σκυλίτση 10, Αθήνα)
Άνοιγμα γραφείων: κάθε Τετάρτη της 4ης εβδομάδας του μήνα, 10.30 π.μ. - 12.30 μ.μ.